

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශෙෂ

අංක 1507/16 – 2007 ජූලි 26 වැනි බ්‍රහස්පතින්දා – 2007.07.26

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස : (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී23/කො/126/2004.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන කාර්මික ආරවුල් (සංශෝධිත) පනතේ 4(1) වන වගන්තිය යටතේ බේරුම් කිරීම මගින් විසඳීම සඳහා යොමු කරන ලද අංක 1398/11 හා 2005.06.23 දිනැති රජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පල කරනු ලැබූ එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් උඩවලව බැරියල් හන්දිය, වැවගල පාර, අංක 268/1 හි, පී. අමරදාස පෙරේරා මහතා සහ කොළඹ 10, ටී. බී. ජයා මාවත, අංක 500, ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධයෙන් බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත්කරනු ලැබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2007 ජූනි මස 25 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

යොමු අංකය : ටී23/කො/126/2004.

බේරුම්කරු - කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න මහතා ඉදිරිපිට දී.

පී. අමරදාස පෙරේරා,
අංක 268/1 වැවගල පාර,
බැරියල් හන්දිය,
උඩවලව.

සහ

ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය,
අංක 500,
ටී. බී. ජයා මාවත,
කොළඹ 10.

නඩු අංකය ඒ-3106

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි.

ප්‍රදානය

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ, ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ගරු කම්කරු සඳහා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති ඇමතිතුමන් වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් කළ පාර්ශ්වකරුවන් අතර පවත්නා එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා 2005 ජූනි මස 10 දින දරන නියෝගයෙන් මා පත් කරනු ලැබ මා වෙත යොමු කර ඇත.

තවද කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ 2005 මැයි මස 25 දිනැති ලිපියෙහි සඳහන්ව තිබෙන ආකාරයට එකී පාර්ශ්වකරුවන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය වනුයේ “ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරිය විසින් එහි චක්‍රලේඛ අංක ඩී.ඊ.එස්.පී./01/1997 පරිදි, ස්වේච්ඡාවෙන් සේවයෙන් ඉවත්වූ මහවැලි ඉංජිනේරු හා නිර්මාණ ඒජන්සියේ “සී” කලාපයේ සේවය කල පී. අමරදාස පෙරේරා මහතාට ඔහුගේ සම්පූර්ණ සේවා කාලය වසර 20ක් ලෙස සලකා පාරිතෝෂික දීමනාව ගෙවා තිබිය දී වන්දි මුදල අඩුවෙන් ගෙවීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා නොඑසේනම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව වේ”. යනුවෙනි

සේවා යෝජක පාර්ශව සිය විස්තර ප්‍රකාශයේ අනෙකුත් කරුණු අතර සඳහන් කර තිබුණේ අදාළ සේවකයා ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරියේ මුරකරුවෙකු ලෙස සේවය කළ බවත්, 1997 වර්ෂයේ ක්‍රියාත්මක කරන ලද ස්වේච්ඡාවෙන් වන්දි ලබා සේවයෙන් ඉවත් වූ බවත් ඔහුගේ මුළු සේවා කාලය අවුරුදු 14 මාස 11 සහ දින 23 ක් වූ බවත් එම කාලයට අදාළ වන්දි මුදල අදාළ චක්‍රලේඛය එනම් වි.රී.එස්.පී./1-1997 හා 1997.1.128 දිනැති චක්‍රලේඛය අනුව මාස 12 කට සමාන වූ මුදලක් ගෙවූ බවය.

සේවකයා සිය ප්‍රකාශයෙන් කියා සිටියේ, අනෙකුත් කරුණු අතර ඔහුගේ සේවා කාලය අධිකාරිය විසින් ගණනය කර ඇති වසර 14 යි මාස 11 යි දින 23 ක් එනම් වසර 15 කට දින 08 ක් අඩුවෙන් බවත් එසේ දින 08 ක් එකතු වූයේ නම් සේවා කාලය වසර 15 ක් වන බවත් එසේ සේවා කාලය වසර 15 ක් වුවහොත් අදාළ චක්‍රලේඛය අනුව මාස 50ක වැටුපක මුදලක් වන්දි වශයෙන් ගෙවිය යුතුව තිබූ බවත් එහෙත් මහවැලි අධිකාරිය සේවා කාලය ගණන් බැලූ ආකාරයට වර්ෂ 15 ක සේවා කාලය වෙනුවෙන් එකී චක්‍රලේඛය අනුව මාස 42 ක වැටුපට සමාන මුදලක් පමණක් ගෙවූ බවත්ය. තව දුරටත් ඔහු කියා සිටියේ සේවා කාලය වසර 15 කට දින 08 ක් අඩුවෙන් ගණනය කිරීම වැරදි බවය.

සේවා කාලය අනුව වන්දි ගෙවීමේ අනු ප්‍රමාණය එකී චක්‍රලේඛයේ 03 ඡේදයේ දක්වා ඇති බව අධිකරණය තීරණය කරයි.

සේවකයා ප්‍රකාශ කළ පරිදි සහ සේවා යෝජක අධිකාරිය පිළිගත් පරිදි සේවකයාට ගෙවා ඇති වන්දි මුදල රුපියල් 2,12,520 කි. (එනම් රු. 5,060 x 42).

සේවකයාගේ සේවය ඔහු කියා සිටින ආකාරයට දින 08 කින් වැඩි වූයේ නම් චක්‍රලේඛයේ 03 ඡේදයේ දක්වා ඇති පරිදි වර්ෂ 15 කට මාස 50 වැටුපට සමාන මුදලක් ලැබිය යුතුව තිබුණි. ඒ අනුව සේවකයාට මාස 08 වැටුප (එනම් රු. 5,060 x 08) වන රු. 40,480 ක් අඩුවෙන් ගෙවා ඇති බව සේවකයා ප්‍රකාශ කරයි.

සේවකයා කාර්මික අධිකරණයේදී අයැද සිටින්නේ එකී රු. 40,480 ක් මුදල වන්දි වශයෙන් ලබා දෙන ලෙසය.

මෙම නඩුව 2005.09.09 වැනි දා විභාගයට ගත් විට සමථයක් සඳහා යෝජනාවක් වශයෙන් ඉහත කී මාස 08 කට සරිලන වන්දියක් නොව මාස 07 ක වැටුපක් ලබා දෙන්නේ නම් විභාගයකින් තොරව ඒ මුදල ලබා ගැනීමට සේවකයා එකඟ වන බව අධිකරණයට දැන්වීය.

සමථය හෝ විභාගය සඳහා 2005.10.06 වැනිදා නඩුව කැඳවනු ලැබීය. එදින සේවකයා වෙනුවෙන් යෝජනා කරන ලද සමථය ගැන අධිකාරිය එකඟතාවයකට පත්ව නැති බව අධිකාරිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥ සමරසේකර මහතා අධිකරණයට දන්වා සිටි බැවින් එදින නඩු විභාගය ආරම්භ කරන ලදී.

එදින සේවකයාගේ සාක්ෂිය මෙහෙයවීම ආරම්භ කරන ලදී. ඔහුගේ සාක්ෂිය හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමෙන් හා නැවත ප්‍රශ්න ඇසීමෙන් අනතුරුව 2006.06.06 වැනිදා අවසන් කරන ලදී. ඒ 1 සිට ඒ 10 දක්වා ලේඛන ලකුණු කර ඇත.

එදින සේවකයාගේ සාක්ෂිය අවසන් කිරීමෙන් අනතුරුව අධිකරණය 2001.08.21 දිනැතිව මැද කොළඹ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස් විසින් ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරියේ පාලන හා මුදල් විධායක අධ්‍යක්ෂ වෙත යවන ලද ලිපිය කෙරෙහි මගේ අවධානය යොමු කරන ලදුව එම ලිපිය ප්‍රකාර ඉතිරි මාස 08 ක වැටුප වන්දි මුදල් වශයෙන් ගෙවන ලෙසට එකී ලිපියෙහි අවසාන ඡේදය මගින් ශ්‍රී ලංකා මහවැලි අධිකාරියට නියම කර ඇති බව පෙන්වා දෙමින් නඩුව තවත් දිගුගස්සීම අවශ්‍ය නොවන බව මට පෙනී ගිය නිසා සේවකයා සමථයක් වශයෙන් ඉල්ලා සිටි මාස 07ක වැටුප ගෙවන ලෙසට මවිසින් යෝජනා කරන ලදී.

2006.07.31 වැනිදා වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය ඉහත කී සමථ යෝජනාවට එකඟ නොවූ හෙයින් වගඋත්තරකාර පක්ෂයේ සාක්ෂි රිළුහ දිනයේදී මෙහෙය වන ලෙසට නියම කරන ලදී. ඒ අනුව වගඋත්තරකාර අධිකාරිය වෙනුවෙන් එහි පරිපාලන නිලධාරී ආනන්ද ජයසිංහ ලුණුවිල සාක්ෂි දුන්නේය.

ඔහුගේ සාක්ෂිය 2006.12.19 වැනිදා අවසන් විය.

ඔහුගේ සාක්ෂියේ දී ඔහු වෙත පෙන්වා සිටි මැද කොළඹ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ 2001.08.21 දිනැති ලිපිය එනම් ඒ 09 ලිපිය අධිකාරිය වෙත ලැබුණු බවත් සහකාර කොමසාරිස්වරයා විසින් එහි නියම කර ඇති මාස 08ක වන්දි මුදල සේවකයාට ගෙවා නැති බවත් ලුණුවිල සාක්ෂිකරු පිළිගත්තේය. තවද සේවකයාගේ සේවා කාලය අවුරුදු 20 ක් ලෙස ගණනය කර ඒ අවුරුදු 20 සඳහා සේවා පාරිතෝෂිකය ගෙවා ඇති බව ද සාක්ෂිකරු පිළිගත්තේය.

තව ද අධිකරණයට පෙනී යන්නේ ඒ 05 ලෙස ලකුණු කර ඇති 2000.10.25 දිනැති දෙහිඅත්තකණ්ඩිය “C” කලාපයේ පාලන නිලධාරී විසින් “C” කලාපයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ගණකාධිකාරී වෙත යවන ලද ලිපිය අනුව අවුරුදු 20 ක් සඳහා පාරිතෝෂික මුදලක් ගෙවා ඇති බවය.

මේ අනුව පාරිතෝෂික ගෙවීමේ පනත අනුව අවුරුදු 20ක් අඛණ්ඩ සේවයක් සඳහා පාරිතෝෂික ගෙවා තිබීම සලකන විට ස්වේච්ඡාවෙන් ඉල්ලා අස්වීමේදී වන්දි ගෙවීම සඳහා අදාළ කරගෙන ඇති වි.රී.එස්.පී./1-1997 අංකය දරන 1997.1.128 දිනැති චක්‍රලේඛය අනුව වන්දි ගෙවීමේදී සේවකයාගේ සේවා කාලය වෙනස් වීමට කිසිම හේතුවක් මට නොපෙනේ.

තවද, මැද කොළඹ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් වගඋත්තරකාර අධිකාරියේ විධායක අධ්‍යක්ෂවරයා වෙත යවන ලද, මවිසින් මීට ඉහත ද සඳහන් කළ ඒ-09 ලිපිය අනුව සේවකයා වසර 15කට වැඩි කාලයක් සේවය කර ඇති බව තහවුරු වන හෙයින් ඒ අනුව සේවකයාට මාස 50 ක වැටුප හිමි බව පැහැදිලිව සඳහන් කර ඇති බව අධිකරණය තීරණය කරයි. තවද ඉතිරි මාස 08ක වැටුප රු. 40,480ක මුදල සේවකයාට දීමට පැහැර හැරීම ගැන 2007.07.24 වැනිදා ද 2002.09.11 වැනිදා ද කම්කරු කොමසාරිස්වරයා සේවා යෝජක අධිකාරියට සිහි කැඳවීම් යවා ඇති බව අධිකරණය තීරණය කරයි.

තව ද, මෙසේ කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් නියම කිරීමට පෙරාතුව මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් සේවා යෝජක සහ සේවක යන දෙපාර්ශ්වයම සහභාගී වූ පරීක්ෂණයක් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් පවත්වා ඇත.

සේවකයාගේ සේවා කාලය නිසි ආකාරයට ගණනය කර ඇති බව තහවුරු කිරීම සඳහා පිළිගත හැකි නිශ්චිත සාක්ෂියක් ලිඛිතව හෝ වාචිකව අධිකරණයට ඉදිරිපත් කර නැත. ඇරත් දින 08 ක් වැනි කෙටි කාලයක වෙනසක් එසේ ගණනය කිරීමේදී අතපසු වී හෝ වැරදි ලෙස ගණන් ගැනීමක් හෝ සිදු වීමට ඉඩකඩ තිබේ.

තව ද සේවා යෝජක අධිකාරිය විසින් සිය අදාල චක්‍රලේඛයෙහි 16 වැනි ඡේදයෙහි නියම කර ඇති තහංචිය සාධාරණ නොවේ යැයි මම කල්පනා කරමි. යම්කිසි විධියකින් ගණනය කිරීමේදී යම්කිසි වැරදීමක් සේවා යෝජක අතින් සිදුවී තිබේ නම් එය යළි ගණනය කිරීම ඉතාම සාධාරණය.

ඉහත කී කරුණු සියල්ල සැලකිල්ලට ගත් බේරුම්කරු වශයෙන් මා නිගමනය කරන්නේ සේවකයාගේ සේවා කාලය නිවැරදි ලෙස ගණනය කර නොමැති බව තහවුරු වී ඇති හෙයින් සේවකයාට ඔහු අයදා සිටින මාස 08 ක වැටුපට සමාන වන්දි මුදල වන රුපියල් (5,060 x 08) 40,480 සේවකයාට මේ ප්‍රදානයේ දිනයේ සිට එක මාසයක් ඇතුළත දී ගෙවන ලෙසට මෙයින් නියෝග කරනු ලැබේ. තව ද ඊට අමතරව නොයෙක්වර සේවා යෝජකගේ නොපැමිණීම නිසා දින ගොස් ඇති බැවින් සහ අවුරුදු 02 ක කාලයක් තිස්සේ සේවකයා දුර බැහැර වලවේ සිට පැමිණ සිටි බැවින් ද ගාස්තු වශයෙන් රු. 1,500 ක් ද සේවකයාට ඉහත කී වන්දි මුදල සමග වගදත්තරකාර අධිකාරිය විසින් ඉහත කී පරිදි මේ ප්‍රදානයේ දිනයේ සිට එක් මාසයක් ඇතුළත දී ගෙවීමට මෙයින් නියෝග කරමි.

ඉහත කී ප්‍රදානය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත බව තීරණය කරමින් මේ ප්‍රදානය ඒ අනුව නිකුත් කරනු ලැබේ.

කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න,
බේරුම්කරු.

2007 මැයි මස 18 වන දින,
කොළඹ දී ය.

08-322

මගේ අංකය : අයිආර්/15/28/2006.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ 2006.11.17 දරන නියෝගයෙන් කළුතර දකුණ, පන්විල ටෙරස්, අංක 38 හි ප්‍රේමසිරි ගල්හේන මහතා සහ කොළඹ 07, විජේරාම මාවත, අංක 123, “සවිසිරිපාය” ඉදිකිරීම් අභ්‍යාස සහ සංවර්ධන ආයතනය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2007 ජූලි මස 12 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : අයිආර්/15/28/2006.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය

ප්‍රේමසිරි ගල්හේනල
අංක 38, පන්විල ටෙරස්,
කළුතර දකුණ,

සහ

ඉදිකිරීම් අභ්‍යාස සහ සංවර්ධන ආයතනය,
“සවිසිරිපාය”,
අංක 123, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 07,

නඩු අංකය : ඒ/3195.

අතර ඇති වූ කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධයෙන් කරනු ලබන.

ප්‍රදානය

කම්කරු සබඳතා හා විදේශ රැකියා නියුක්ති ගරු අමාත්‍ය ආතාවුද සෙනෙවිරත්න මහතා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 33 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් මා පත්කරනු ලැබ 2006 නොවැම්බර් මස 17 දිනැති ලිපිය මගින් මා වෙත යොමු කරන ලදී.

තවද, එකී පාර්ශවයන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරනය වනුයේ :—

“ඉදි කිරීම් අභ්‍යාස සහ සංවර්ධන ආයතනය විසින් එම ආයතනයේ සේවය කල ප්‍රේමසිරි ගල්හේන මහතා 2001.05.31 වන දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි වැඩ තහනමට ලක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් පවත්වනු ලැබූ විනය පරීක්ෂණයන් අවසන් කරන ලද නුමුදු එම විනය පරීක්ෂණ වල තීරණයන් මෙතෙක් ලබා නොදීම හේතුවෙන් ඔහුට යම් අසාධාරණයක් සිදු වී ද යන්න හා එසේ නම් ප්‍රේමසිරි ගල්හේන මහතාට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව ද වේ” යනුවෙන් කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් 2006.11.07 වැනි දා ඔහුගේ ලිපියෙන් මා වෙත දැනුම් දී ඇත.

ප්‍රේමසිරි ගල්හේන නමැති සේවකයා 1969 කාර්මික ආරවුල් පනත යටතේ නියෝග සංග්‍රහයේ 21 (1) දරන නියෝගයෙන් දැක්වෙන පරිදි මෙම ආරවුලට හේතු වී ඇති කරුණු පිළිබඳව ඉදිරිපත් කල විස්තර ප්‍රකාශයෙන් දත්වා තිබුණේ 2002.02.25 දිනැතිව ඔහු වෙත චෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කර 2002.02.25 දිනැතිව තවත් සංශෝධිත චෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කර ඒ තත්ත්වය යටතේ විධිමත් විනය පරීක්ෂණය 2003.10.25 වැනි දින අවසන් කරන ලද නමුත් එකී විධිමත් විනය පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල කුමක් වූයේ දැයි ඔහු විසින් නොයෙක් වර විමසූ විට 2004.1.15 දිනැතිව තවත් චෝදනා පත්‍රයක් ඔහු වෙත නිකුත් කළ බවත් දෙවන විධිමත් විනය පරීක්ෂණය 2005.10.07 දින අවසන් වූ බවත් 2006.12.08 වැනිදා දිනැතිව සේවකයා විසින් මෙම අධිකරණය වෙත

ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශයේ දිනය වන 2006.12.08 දින තෙක්ම එකී විධිමත් විනය පරීක්ෂණවල තීන්දුව ඔහුට දන්වා සිටියේ නැති බවත්, එබැවින් වැඩ තහනමට ලක් වී සිටි කාලයට හිඟ වැටුප් සහිතව නැවත සේවයේ පිහිටුවා දෙන මෙන් ආයාචනයක් කර තිබුණි.

මෙම කරුණ 2007.03.19 වැනිදා විභාගයට ගත් විට ආයතනය වෙනුවෙන් එහි සහකාර අධ්‍යක්ෂකා පරිපාලන දීපා අබේසිංහ මහත්මිය පෙනී සිටියා ය. එහිදී වගඋත්තරකාර ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබූ මාණ්ඩලීය පත්‍රිකාවේ සඳහන් වන ආකාරයට අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය විසින් සේවකයා නැවත සේවයේ පිහිටුවීමටත්, ඔහුට හිමි අනෙකුත් ප්‍රතිලාභ ගෙවීමත් නිර්දේශ කර ඇති බව මම නිරීක්ෂණය කළෙමි. එසේ තිබියදී 2007.03.16 දිනැතිව වගඋත්තරකාර ආයතනයේ සභාපතිවරයා විසින් නීතිපතිතුමා වෙත ලිපියක් යවමින් ප්‍රේමසිරි ගල්හේන මහතාට විරුද්ධව පවත්වන ලද විධිමත් විනය පරීක්ෂණය අනුව ඔහු සියලු චෝදනා වලින් නිදහස් වී ඇති බවත්, නැවත සේවයේ පිහිටුවිය යුතු බවත් පරීක්ෂණය පවත්වන ලද ඒක පුද්ගල විනිශ්චය සභාවේ නිර්දේශය වී ඇති යැයි සඳහන් කර තිබෙන අතර නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ උපදෙස් ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන බවද සඳහන් කර ඇත. එසේම, එම කාරණය ගැන නීතිපතිතුමා හමු වී උපදෙස් ලබා ගැනීමට 2007 මාර්තු මාසයේ ඇතුළත දිනයක් ද නීතිපතිතුමාගෙන් ඉල්ලා ඇත.

අධිකරණයට පෙනී යන අන්දමට යම්කිසි සේවකයෙකුට විරුද්ධව පවත්වනු ලබන විනය පරීක්ෂණයේ දී සියලු චෝදනා වලින් නිදහස් වී ඇති නම් නීතිපතිතුමාගෙන් තවදුරටත් උපදෙස් විමසීම අවශ්‍ය නොවන බව මාගේ හැඟීම වන බව පෙන්වා සිටියෙමි. කෙසේ වෙතත්, වගඋත්තරකාර ආයතනය නීතිපතිතුමා හමු වීමට 2007 මාර්තු මාසය ඇතුළත දිනයක් අපේක්ෂා කර ඇති බැවින් එසේ නීතිපතිතුමා හමුවීමට හැකි වනසේ මෙම නඩුව කල් දැමීමට මම තීරණය කළෙමි. ඒ අනුව නීතිපතිතුමාගෙන් මාර්තු මාසය ඇතුළත උපදෙස් ලැබුණත් නැතත් මෙම නඩුව 2007.04.20 වැනිදාට විභාගයට නියම කළෙමි.

මේ අනුව, 2007.04.20 වැනිදා මෙය විභාගයට ගත්විට වගඋත්තරකාර ආයතනය වෙනුවෙන් කිසිවෙකු පැමිණ නොසිටි අතර නොපැමිණීම සම්බන්ධයෙන් කිසිදු දැනුම් දීමක් ද කර තිබුණේ නැත. මෙසේ ආයතනයක් විසින් ක්‍රියා කිරීම අනිශ්චිත අසතුටුදායක තත්ත්වයක් බව පෙන්වා දෙමින් මෙසේ කිසිදු කාරණයක් නොපෙන්වා නොපැමිණ සිටීම හිතුවක්කාර වැඩක් හැටියට මා සලකන බව මා සඳහන් කර ඇත.

එසේ සඳහන් කරමින් වගඋත්තරකාර පක්ෂය මොනයම් කාරණයක් නිසා හෝ ඊළඟ දිනයේ දී නොපැමිණ සිටිය හොත් නියත වශයෙන් ම මෙම නඩුව ඒක පාක්ෂිකව අසා තීරණයක් දෙන බව මම අවධාරණය කළෙමි.

ඒ අනුව වැඩිදුර විභාගය 2007.05.14 වැනිදාට නියම කළෙමි.

2007.05.14 වැනිදා මෙම නඩුව විභාගයට ගත්විට වගඋත්තරකාර පක්ෂය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි සහකාර අධ්‍යක්ෂකා අබේසිංහ මහත්මිය පවසා සිටියේ අදාළ සේවකයා නැවත සේවයේ පිහිටු වීමටත් පසු වැටුප් සහිතව එසේ සේවයෙහි වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි පිහිටු වීමටත් තීරණය කර ඒ අනුව සේවයට වාර්තා කරන ලෙසට දන්වමින් 2007.05.10 වැනි දාතමින් යුතුව සේවකයා වෙත යවන ලද අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් විසින් අත්සන් තබන ලද ලිපියක සත්‍ය පිටපතක් අධිකරණයට ඉදිරිපත් කළේය.

මෙම ලිපියෙහි යොදා ඇති “පසු වැටුප් සහිතව” යන වාක්‍යාංශයෙහි අර්ථ කථනය පිළිබඳව සේවකයාගේ නියෝජිත මහතා සැකයක් පළ කළේ ය. ඒ අනුව අර්ථ කථනය කළ යුත්තේ සේවකයා වැඩ තහනම් කළ දින සිට සේවයෙහි පිහිටු වන තෙක් පසු ගිය කාලයට සියලුම වැටුප් සේවකයාට ගෙවිය යුතු ය යනුවෙන් අධිකරණය අර්ථ නිරූපනය කරයි. තව ද, පසුගිය වැටුප් සේවකයා සේවයේ පිහිටුවා ඊට පසුව ඊළඟ මාසයේ වැටුප් දිනයේ දී වැටුප සමඟ ගෙවිය යුතු යැයි ද අධිකරණය නියම කළේ ය.

මේ අනුව අදාළ සේවකයා 2007.05.10 වැනිදා සිට සේවයෙහි පිහිටු වීමටත්, පසු වැටුප් සේවකයාට ගෙවීමටත් සේවායෝජක ආයතනය ගත් තීරණය අනුමත කරමින් ඒ අනුව මාගේ ප්‍රදානය නිකුත් කළෙමි.

එසේම “පසු වැටුප් සහිතව” යන්න වැඩ තහනම් කළ දින සිට සේවයේ පිහිටු වන තෙක් යන අර්ථ නිරූපණය අනුව සේවා යෝජක ආයතනය ක්‍රියා කළ යුතු ය යන්න ද, පසුගිය වැටුප් සේවකයා සේවයේ පිහිටුවා ඊට පසුව ඊළඟ මාසයේ වැටුප් දිනයේ දී වැටුප සමඟ ගෙවිය යුතු ය යන්න ද, මේ ප්‍රදානයේම කොටසක් ලෙස සැලකිය යුතුයි.

මේ ප්‍රදානය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත බව අධිකරණය කල්පනා කරයි.

කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න,
බේරුම්කරු.

2007 ජූනි මස 11 වන දින,
කොළඹ දී අත්සන් තබන ලදී.

08-324